

Niezwykłe powołanie

Siostry ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia, a szczególnie siostry z krakowskiego klasztoru, czują się spadkobierczyniami misji św. Siostry Faustyny. Przypominał im o tym Ojciec Święty podczas niezapomnianego tu pobytu w 1997 roku. „Spoczywa na was niezwykle powołanie. Wybierając spośród was błogosławioną Faustynę, Chrystus uczynił wasze Zgromadzenie stróżem tego miejsca, a równocześnie wezwał do szczególnego apostołstwa Jego Miłosierdzia”.

Nowe formy nabożeństwa

Podjmując misję św. Siostry Faustyny w Łagiewnikach w wielu językach

głoszona jest przybywającym tu pielgrzymom „prawda objawiona w Piśmie Świętym o miłości miłosiernej Boga do każdego człowieka”. Stąd rozchodzi się na cały świat.

Miłosierdzie Boże dla całego świata wypraszane jest tu, zgodnie z życzeniem Pana Jezusa zapisanym w „Dzienniczku”, przez praktykowanie nowych form nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego. Pierwszą z nich był obraz Pana Jezusa Miłosiernego z napisem „Jezu, ufam Tobie!”, który

Przypominam ci, córko moja, że ile razy usłyszysz, jak zegar bije trzecią godzinę, zanurzaj się cała w miłosierdziu moim, uwielbiając i wystawiając je; używaj jego wszechmocy dla świata całego, a szczególnie dla biednych grzeszników, bo w tej chwili zostało na oścież otwarte dla wszelkiej duszy. W godzinie tej uprosisz wszystko dla siebie i dla innych; w tej godzinie stała się łaska dla świata całego – miłosierdzie zwyciężyło sprawiedliwość...

(Dz. 1572)

Procesja sióstr rozpoczynająca uroczystość ślubów wieczystych w łagiewnickim domu Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia

już w 1943 r. został wystawiony do czci publicznej w kaplicy zakonnej. Powielone jego wizerunki: łagiewnicki, autorstwa Adolfa Hyły, oraz pierwszy, wileński, malowany pod dyktando s. Faustyny przez Eugeniusza Kazimirowskiego, rozprzestrzeniali podczas wojennej tułaczki po świecie uchodźcy i polscy żołnierze.

Na święto Miłosierdzia Bożego – będące drugą formą nabożeństwa – w pierwszą niedzielę po Wielkanocy do Łagiewnik wierni przybywali od 1944 r. Ks. Józef Andrasz SJ, spowiednik s. Faustyny, zainicjował odprawianie w trzecią niedzielę miesiąca nabożeństw ku czci Miłosierdzia Bożego. Uczestniczyli w nich mieszkańcy Krakowa oraz spoza jego terenu. W 1985 r. kard. Franciszek Macharski święto Miłosierdzia ustanowił dla całej archidiecezji krakowskiej. Dziesięć lat później Stolica Apostolska wydała zezwolenie na obchodzenie go na terenie całej Polski.

Kolejna forma nabożeństwa – Koronka do Miłosierdzia Bożego i modlitwy w Godzinie Miłosierdzia (15.00 – Godzina Konania na Krzyżu), które odmawiała jeszcze s. Faustyna, szczególnie – o czym można przeczytać w „Dzienniczku” – za konających. Siostry praktykują jej śpiewanie codziennie, przy licznych udziale wiernych.

S. Faustyna podejmowała także wiele starań, aby szerzyć kult Miłosierdzia. W „Dzienniczku” często podkreślane jest, że warunkiem skuteczności tego nabożeństwa oraz spełnienia obietnic, jakie Pan Jezus przypisał jego praktykowaniu, jest ufność i zawierzenie Bogu oraz spełnianie dobrych uczynków względem bliźnich.